

mes ha plogut i trovat
i ha fet un fred que
ens ha obligat a posar-
nos roba d'abric i a
estar molts dies a
casa. Encara no s'ha
estabilitzat el bon temps
i estem esperant, de
lluna en lluna, que
vulgui canviar.

La meua gent
estan tots bé. Fins
he tingut una gran
alegria quan una
de les nenes que
la meua filla anà
a Barcelona a fer-se

Alpens 24.8.34.

Estimat Mestre Pujol:

He rebut amb molta ale-
gria la seva carta del 19.
Ja veig que ha aprofitat
bé el temps, i no li he
dir amb quina impa-
ciència espero llegir el
seu treball. Realment, és
ben bé hora de denun-
ciar la gran euredada
que sovint ens volen
fer empassar els mu-
nicòlegs quan s'ocupen
d'aquestes matèries. Jo
no estic prou prepa-
rat per opinar, però



qualsevol que sigui una
música mística, ha de
nèure amb malfiança
certes afirmacions i
s'ha de sorprendre que
les facin amb tant d'a-
plom. Sobretot després d'ha-
ver sentit les transcrip-
cions que il·lustraven
aquella conferència que
vostè es deixa perdre,
el meu escepticisme ha
augmentat molt, i ara
ja no vull saber res
de la música medieval,
tal com ens la servei-
xen, almenys.

Ara, que em sembla

que Vostè s'ha ficat en
un mal negoci. Ja
es pot preparar! Aques-
ta gent formen una
mena de maçoneria
que el jutjarà molt
severament, i ja es
pot disposar a sentir-
se'n de tots colors.

A menys que, encas-
tellats en la seva im-
posant ciència, optin
per callar i cobrir-lo
olímpicament de
menyspreu...

Li envejo el bon
temps que vostès han
tingut. Aquí tot el



Jo, en canvi, no vaig
gens bé de l'estómac.
Els primers dies de
repòs m'afinaren i
vaig pensar que real-
ment millorava, però
quan, seguint els con-
sells del metge, he
probat d'intensificar
el menjar, ho he par-
sat malament. La
darrera crisi, que
encara no ha pas-
sat del tot, ha
estat més forta que

cap i m'ha obligat a
tornar al règim rigorós
del principi. Juan Torri
a Barcelona, penso veure
un altre metge, per
més que no em faig
gaires il·lusions i
començo a veure-li
clar. De totes passa-
des, però, no hi ha
dubte que he guanyat
molt d'estat general.
Les darreres setma-
nes passades a
Barcelona vaig arri-
bar a un estat



debilitat que em preocupava
molt. Em sentia del tot
exhaustat, sense força, ni
física ni moral, i aquí
això ha desaparegut i
sóc un altre. Fins em
trobo fort i voltaria tot
el dia, si no fos que
m'he imposat el repòs,
i només em permeto
una passejadeta per la
carretera a posta de sol.
A casa em passa molt
bé el temps amb les coses
que em vaig portar per
fer, i és un goig el
treballar aquí, prop d'un
balcó que té una vista
esplèndida. Ara em

el nenno, En Reventós (2)
l'examina atentament i
digué que no podia ha-
ver quedat millor dels
dos pulmons. A final
d'any ja donaran per
acabat el tractament,
i fins dir que d'ací
a un any i mig
pot casar-se. Això
haurà estat una gran
victòria que em res-
cabala de tants sa-
crificis com he fet
i de tantes angúnies
passades.

disposo a recollir (3)
algunes cançons. Hi ha
una vella al poble
que em sembla que
m'ha de saber moltes.
Ja podria haver-les fet
abans, però li confesso
que no he estat d'hu-
mor per anar a
veure gent. El que he
recollit és una dansa
que aquí pretenen és
pròpia d'alpens. Ja
la veurà.

Em sembla que
ja és hora d'acabar.



No se que ho fa, que
m'embalo tan fà-
cilment a donar-li
sempre aquestes llau-
res.

Tots els de casa
els saluden ben
afectuosament i li
envia una cordial
encaixada el seu
amic

O. sempre